

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Petri Chrysologi Archiepiscopi Ravennatis, viri
eruditissimi atque sanctissimi, Sermones In Evangelia De
Dominicis & festis aliquot solemnioribus totius anni,
insignes & peruetusti**

Petrus <Chrysologus>

Lvgdvni, 1623

De eadem, Sermo CLIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50232](http://urn.nbn.de/hbz:466:1-50232)

De eadem, Sermo CLIII.

Fratres, humani sensus non est virginei partus
aperire mysterium, quod natura non habet, au-
thoris est, non naturæ, est opus superni spiritus, quod
sentire non potest caro: vbi non est humanitatis iudi-
cium, ibi deitatis est signum, dicente Propheta: Ipse
dominus Deus dabit vobis signum. Ecce Virgo in v-
tero accipiet. Vbi nil est terreni usus, est ibi cœlestis
ordinis totū, qd de mundo non est, mundano intellectui
nō potest subiacere. Cōceptus qui virginē seruat, par-
tus virginē qui relinquit, diuinū est quod generat, non
humanum: Deus graditur, vbi vestigium nullatenus
humanī transitus inuenitur, consuetudo deficit, mi-
racula cum geruntur, consuetudines non respiciunt
signa, singularitas non admittit exemplum, sicut ho-
dierna pandit lectio, quæ diuina narrat prælia paruu-
lorum. Coorta Regi cohors sua magis præmori quam
commori tota gestit: Christo dicati milites cœperunt
ante militare, quam viuere; ante pugnare, quam lude-
re: fundere ante sanguinem, quam lactis ubera per-
potare: ardentes animæ moras corporis non tulerunt,
à gremio ad furentes hostium cuneos peruolantes,
anticipant virtutibus blandimenta, vulneribus oscu-
la, vnguenta ferro, ut cœlum possint ante inhabita-
re, quam terram: præmia spiritus ante portare quam
carnem; ante referre triumphos Deo, quam perferrere
hominum nutrimenta. Verè, verè fratres, isti sunt
gratiæ martyres, confitentur tacentes, nescientes pu-
gnant, vincunt inscij, moriuntur inconscij, ignari tol-
lunt palmas, coronas rapiunt ignorantes. Ergo si-
cūt virginitas corruptionis nescia contulit honorem
matri, sic infantia passionis ignara martyrij palmas
rapuit

rapuit & coronas. Sed quid dicemus quod Rex ipse qui stare debuit, fugit solus, & fugit monente patre? Fugere istud est amoris intimi, non timoris ignaviae. Si stetisset Christus, haberet eos synagoga filios, hos Ecclesia martyres non haberet.

In diuum Stephanum protomartyrem, Sermo C L I V.

Sicut dominum prædiorum limitibus affixi tituli proloquuntur, ita nomina ipsa sæpe sanctorū merita indicant, testantur insignia. Ita Abraham, quod fide credidit, nominis adiectione monstrauit: quando ex Abram Abraham diuinitus nuncupatur: ut dilatandus genere, nomine ante dilataretur, dicente domino: Et non vocabitur amplius nomen tuum Abram, sed Abraham erit nomen tuum, quia patrem multarum gentium posui te. Sic coniunx sancta eius cum de sterili sit fœcunda, ex Sarai vocitata est Sarah, ut & ipsa ante crescat nomine, quam crescat pignore, & quia promittente domino risum credidit, si vetula conciperet exarata iam rugis, si pareret desperata iam fœcūditas, si sterilitas iam penes senectutis extrema prægnans fieret, risum mox quod genuit, nuncupauit: & hoc aptauit in nomine, quod sensu passa est cum rideret, & vocauit nomen eius Isaac, quod interpretatur risus. Sic Jacob, qui in utero cœpit ante luctari, quam viuere: ante viribus superare, quam membris: etiam inter viscera materna ipsa suppluatoris est vocabulū consecutus, eo quod antequam nasceretur, noscitur diuinitus reprobatum supplantasse germanum. Et quia longum est ire per singula: sicut Petrus à petra nomen adeptus est, quia primus meruit Ecclesiam fidei firmitate fundare: ita Stephanus vocatus est à corona, quia primus meruit

Gen. 17.

Gen. 21.

Gen. 25.